

MANONGU

SUKUMADANCE IN SWEDEN

Reserapport för Manongu Kulturförening

MANONGU besöker Bujora och Sukumaregionen
Tanzania, Juli 2016

Reserapport för Manongu Kulturförening

MANONGU besöker Bujora och Sukumaregionen
Tanzania, Juli 2016

Sommaren 2016 reste Manongu Kulturförening till *Bujora Cultural Center* i Tanzania, för att fördjupa oss i sukumastammens unika dans- och musiktradition. Med på resan var 17 personer, varav 3 barn samt filmaren Leif Eriksson.

Bujora Cultural Center

Vår bas var på Bujora Cultural Center. Fyra utav oss reste ner en vecka i förväg för att försäkra oss om att allt var under kontroll. Dansgruppen *WanaCesilia* var i full gång med att förbereda för MANONGUs ankomst. Dagen då resten av svenskarna kom mötte dansgruppen upp med trummor och dans, de ledde bilarna upp för den långa backen till kulturcentret sjungandes och trummandes. Väl uppe på dansplatsen väntade resten av *WanaCesilia*s medlemmar med de stora trummorna och dansen fortsatte tillsammans med svenskarna. Det var ett fantastiskt välkomnande, ett varmt möte och glädjen var enorm.

Alla inlogerades i gästhus och nästa dag var det dags för rundvandring på Sukuma Museum. På kvällen var det stor välkomstfest med middag och *WanaCesilia* uppträdde i sina finaste kostymer. I enlighet med sukumarnas sed var regionens officiella representeranter också inbjudna för att manifesteras att man hade utlandsbesök.

Bujora och *WanaCesilia* var våra värdar under resan och organiserade allt för oss. De undervisade oss i stilarna *sogota* samt *buckeyegi*. De arrangerade också vår transport, kost och logi i förbindelse med de olika utflykterna och hade anordnat så att dansworkshops hölls i landsbygderna med de lokala dansgrupperna.

Besök i Katwe

Första resan var till *Katwe*. Där bor kvinnan *Suaswanyaga Ng'wanandaki* och hennes familjeklan som tillsammans har en traditionell dansgrupp. Här blev vi åter välkomnade med trumspel, sång och dans när vi anlände med vår buss. *Katwe* dansgrupp utför stilarna *manjule* och *kadum*. Sedan vi senast var där har de utvecklats enormt. Sist fick de tre oljefat i gåva av MANONGU, som skulle bli till trummor och det var roligt att se att två av dem nu var fungerande trummor.

Med till *Katwe* var kulturarbetaren *Henry Sumba* från organisationen *Daraja* och medlemmar från *WanaCesilia*, från bunungulegruppen *Bung'hya Wangoko* samt från showgruppen *Buyegu*. Det var inte vårt initiativ att det blev så, men det var verkligen bra eftersom det förr i tiden har existerat en viss konkurrens och ovilja de tre grupperna emellan. Alla grupperna representerade sin egen dansstil vilket gjorde vårt besök till ett sant kulturmöte, även sukumarna emellan. Alla grupper höll dessutom workshops för varandra.

Medicinbyn Ntulya

Den andra landsbygdsresan vi gjorde var till en medicinfamilj som bebor en hel by. Grundaren kallas i folkmun för *Mungu wa Pili*, "den andre guden" eftersom han kunde väcka folk från döden om den precis hade inträffat, dessutom hade han stor framgång med att behandla psykisk sjukdom. Familjen i byn, *Ntulya*, är avkomlingar från en gammal klan av elefantjägare som förr i tiden vandrade genom öst- och Centralafrika. De är de enda i Afrika man känner till som fortfarande spelar elefantklanens urgamla trumrytmer *bugunda*.

I Ntulya blev vi välkomnade av landsbygdens nuvarande hövding *Makongote* och av byns äldre samt de minsta barnen. Innan *Mungu wa Pili* dog proklamerade han att det skulle komma ett antal år där familjens traditionella medicin skulle få vila och inte fick användas, detta för att bevara dess styrka. Denna period pågår för tillfället och som följd av detta har byns invånare minskat i antal. Vi fick ändå ett litet smakprov på *bugunda* och Ntulya har fortfarande en otrolig kraft och ett välrenommerat namn. Vi fick en rundvisning och en åktur på rutschkanan, som finns på en gigantisk sten. Det sägs att om man åker på den och landar utan att ramla är man ren i hjärtat och redo att lämna platsen.

Till Ntulya hade en annan dansgrupp blivit inbjuden från en närliggande by, nämligen dansgruppen *Bulolo* som har utvecklat en väldigt modern form för dansstilen *bugoyangi*, ormdans. De uppträdde och höll en dansworkshop för oss.

Malezu Group, Salama Village

Från Ntulya åkte vi vidare till vår resas sista landsbygdbesök, nämligen till *Malezu* och hans dansgrupp i *Salama*. Vi anlände sen eftermiddagen och några kilometer från boplaten blev vi mötta av hela Malezus kadumdansgrupp med trummor och flöjter. Sedan gick vi i parad, dansandes till musiken fram till Malezus boplat där dansen fortsatte. Malezu hade också bjudit in en annan dansgrupp som dansade *ngulumo*, en relativt ny dansstil. Vi fick även möjlighet att dansa till *zeze* (eller *kadete* som några kallar det), vilket är en traditionell ensträngad fiol. Det blev dans, sång och trummor hela långa natten. Nästa dag bjöd på dansworkshop och uppvisning.

Malezu har sedan vårt förra besök, blivit vald till regionens kulturrepresentant. Han lever ett traditionellt liv och är mycket välmående; hans förmögenhet består av boskap. Hans dansgrupp är mycket berömd i hela Sukumaregionen för sin kraft och uthållighet, Malezu är mycket stolt över sin grupp.

Edwardi Ntemi och bunungulegruppen Bung'hya Wangoko

Vi besökte flera gånger Edwardi Ntemi, som är grundaren av sukumadans i Danmark. Medan han var "hemma" på Bujora bodde även medlemmar ur Bung'hya Wangoko hos honom och det var dans, sång och trumspel nästan varje kväll. Vi deltog ett antal gånger och gruppen anordnade också en dag med workshop, där de hade tillägnat en ny dans till vår ära.

Avsked

Den sista dagen på Bujora anordnades en stor avskedsfest där 6 olika dansgrupper deltog. Bung'hya Wangoko med bunungule, Malezu med Kadum, *Mchomoko Magani* med Sogota, Wana-Cecilia med *bugobogobo* (hackedans) och *buyeye* (ormdans), Buyegu med *makabila* samt en barngrupp. MANONGU deltog också i uppträdandet och uppförde samma show som vi hade använt vid Hammarkullekarnevalen tidigare under året. Kvällen avslutades med god mat samt en officiell avtackning av Bujoras ledare, *Fabian Mhoja Mayunga*.

Med på resan var filmaren Leif Eriksson. Han filmade under hela resan och för närvarande klipper han ihop en 30 minuters film. Filmen skall ingå i en turné tillsammans med en dansföreställning, där sex medlemmar från MANONGU deltar.

Efter resan

Vi är otroligt nöjda med resan och allt vi fick uppleva och fördjupa oss i. Resan har gett oss stor inspiration i vårt vidare kulturarbete och vi har utvecklats mycket. Allt fler medlemmar tar plats, leder danser och sjunger, vilket har bidragit till en större mångfald i gruppen.

Som det första efter resan samlades vi under en danshelg i Västerlanda och vi medverkade på Kulturkalaset, Göteborg, där vi gick med i karnevalsparaden. Vi uppträdde också till en privat fest där vi även fick publiken att dansa och sjunga genom en mindre workshop. Medlemmar från MANONGU deltog vid en sukumadansträff kallad *Kikome* i Roskilde, Danmark. Vi har genom skapande skola haft workshop för 285 elever på Bergshultskolan i Floda. Numera står MANONGU med i Kulturkatalogen Väst med fyra paket, dessutom har vi tillverkat nytt marknadsföringsmaterial.

Framför oss har vi nu film- och föreställningsturnén, där vi kommer besöka sju platser i Västra Götaland. Turnén samordnas av ABF i samarbete med Folkets Hus och Parker. Under våren kommer vi hålla en trumtillverkningskurs, diverse skapande skola projekt och workshops.

Vår stora vision är fortfarande att en dag bjuda upp WanaCecilia till Sverige. Vi kan konstatera att vi genom den här resan har kommit denna dröm ett stort steg närmre.

Reserapport för Manongu Kulturförening

MANONGU besöker Bujora och Sukumaregionen

Tanzania, Juli 2016

Till vänster ses ingången till vår gård, till höger ligger dansplatsen på Bujora.

Förberedelser på den privata gården, innan resterande medlemmar från MANONGU anländer.

Leif Eriksson, vår eminente filmare, i sitt rum och sin tillfälliga studio.

Charles Bungu, sångmakare i WanaCesilia, tillsammans med Marco och Johannes, utanför Leifs hydda

Reserapport för Manongu Kulturförening
MANONGU besöker Bujora och Sukumaregionen
Tanzania, Juli 2016

WanaCesilia uppträder med ormdans under välkomstfesten

En del av MANONGUs medlemmar är visst inte så rädda...

En del vill kramas med ormar... andra föredrar barn...

Reserapport för Manongu Kulturförening
MANONGU besöker Bujora och Sukumaregionen
Tanzania, Juli 2016

Workshop på Bujora med WanaCesilia

Reserapport för Manongu Kulturförening

MANONGU besöker Bujora och Sukumaregionen

Tanzania, Juli 2016

På väg till Katwe

Bussturerna var fyllda av sång!

Vi välkomnas i Katwe

Reserapport för Manongu Kulturförening
MANONGU besöker Bujora och Sukumaregionen
Tanzania, Juli 2016

Edwardi Ntemi, grundare av SUKUMADANCE i Danmark, var hemma på besök i Bujora och följde även med oss till Katwe. Edwardi har gett oss namnet MANONGU – strutsar, och är för oss en stor läromästare. När WanaCesilia besökte Danmark 1973 var Edwardi deras yngste medlem, endast 16 år, men trots detta deras dansledare.

Det är otroligt vackert i Katwe.

Katwe ligger på gångavstånd till Victoriasjön

Dansare från Wangoko, WanaCesilia, Buyegu och Manongu - i Katwe

På vår lediga dag åkte vi som hade barn med oss, till ett hotell i Mwanza. En av pojkarna sa: - Det som är helt självklart i Sverige, att man åker till en simhall, så finns det hamburgare och milkshake – Tänk, att få det här, det är värsta lyxen!!!

Här är vi på väg till Ntulya och stannar till vid en kyrka, som sägs vara den kyrka där missionären David Clement hade sitt första ämbete - grundaren av Bujora Cultural Center och Bujora Museum.

Vi kommer fram till Ntulya och mottas återigen med sång!

Det är otroligt lugnt och harmoniskt i Ntulya.

Reserapport för Manongu Kulturförening
MANONGU besöker Bujora och Sukumaregionen
Tanzania, Juli 2016

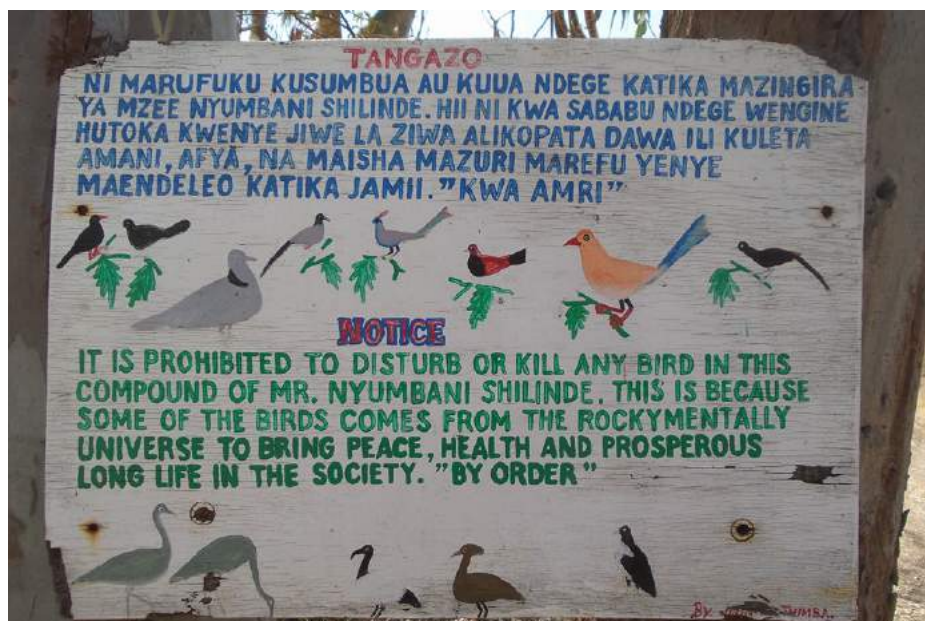

Vattnet sägs ha förbindelse med Victoriasjön – och torkar aldrig ut.

Makongote, hövding i byn. Bugundatrummor i bakgrunden

Reserapport för Manongu Kulturförening
 MANONGU besöker Bujora och Sukumaregionen
Tanzania, Juli 2016

Man får inte störa fåglarna i Ntulya!

I bakgrunden ses strådockor, som vaktar och beskyddar medicinbyn.

I Sukumaland lagar man maten över tre stenar och eld.

Sara tillsammans med resten av matpersonalen. Fabian Mhoja, Bujoras ledare, har också smugit sig in i hyddan – vanligtvis är köket endast för kvinnor.

Vi hade tält med som vi sov i när vi besökte de tre olika landsbygderna under resan.

Frukost

Bujora köpte och såg till att nyare toaletter byggdes både i Katwe och i Ntulya. Här hade de bara inte hunnit färdigt innan vi kom.

Till Ntulya kom en mycket duktig ormdansgrupp – Bulolo. Eftersom de uppträder mycket och vinner många tävlingar har de råd med egna cyklar och slipper därför gå.

När Bulolo dansar använder de höfterna mycket. Det är otroligt effektivt när de virkade "dukarna" kommer i rörelse...

När man lämnar Ntulya skall man åka ner för rutschkanan. Om man välter betyder det att man behöver stanna och kureras, då är man ej redo att lämna platsen.

När vi kom till Salama och Malezus grupp var ljuset otroligt vackert. Det var så mäktigt att bli mottagen av de stora kadumtrummorna. Det var magiskt!!

Vårt besök i Salama var fyllt av dans!!

Reserapport för Manongu Kulturförening
MANONGU besöker Bujora och Sukumaregionen
Tanzania, Juli 2016

Wigashesångaren Kanegini var med oss på alla utflykter.

Malezus grupp uppträder!

Reserapport för Manongu Kulturförening
MANONGU besöker Bujora och Sukumaregionen
Tanzania, Juli 2016

När vi besökte Salama förra året, så var det första gången de fick besök av européer. I år övernattade vi dessutom och de bjöd på en makalös show!!!

Malezu själv – dansledare.

Bilder från avskedsfesten

Bunungule

MANONGU uppträder!!

Tack till WanaCesilia och Bujora Cultural Center, för en underbar och oförglömlig resa!!

Tack till Kulturnämnden i VGR för att vi tilldelades ett internationellt resestipendium.

Tack till ABF, för samarbete i förbindelse med kulturarrangemang och uppträdanden – vilket gav oss intäkter till resan.

Medverkande på resan:

Sara - Milembe, Therese - Ngolo wa milemo, Rosmari - Minza, Sofia - Mageni, Cal - Shilunguja, Leif - Nangale, Jessika - Ndakilwa, Mody - Machibula, Jores - Mayila, Marina - Kabula, Linnea - Butogwa, Johannes - Ntambi, Karin - Ngole, Kiarash - Masanja, Gun - Gamalu, Marco - Lufunga och Mary - Maisha.

Reserapport för Manongu Kulturförening

MANONGU besöker Bujora och Sukumaregionen

Tanzania, Juli 2016

MANONGU vill även rikta ett särskilt stort TACK till Leif Eriksson som filmade vår kulturresa i Tanzania. Det var fantastiskt att dela denna upplevelse med dig!

Vi ser fram emot att se filmen

.... lite fler stämningsbilder

Friends from WanaCesilia

Reserapport för Manongu Kulturförening

MANONGU besöker Bujora och Sukumaregionen

Tanzania, Juli 2016

**De unga dansar på natten, i Katwe. Ingen elektricitet – men
det var fullmåne!!**

Reserapport för Manongu Kulturförening

MANONGU besöker Bujora och Sukumaregionen

Tanzania, Juli 2016

www.manongu.se